

ע"פ 4792/19 - איתן כוכבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4792/19

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

איתן כוכבי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטות של בית המשפט לעניינים מקומיים
ברמת גן מיום 8.7.2019 בתיק חע"מ 64908-03-18
ובתיק חע"מ 33290-11-18 שניתנו על ידי כבוד
השופט העמית מ' בן-חיים

בשם המערער:

בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטות בית המשפט לעניינים מקומיים ברמת גן (השופט העמית מ' בן-חיים) מיום 8.7.2019
בחע"מ 64908-03-18 (להלן: ההליך הראשון) ובחע"מ 33290-11-18 (להלן: ההליכים הנוספים) שלא לפסול עצמו
מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער מתנהלים בבית המשפט לעניינים מקומיים ברמת גן הליכים בעניין שורה של דו"חות חניה
שעליהם ביקש להישפט בהתאם להוראת סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. דיון
בהליך הראשון התקיים ביום 18.6.2018 ובמהלכו ביקש המערער כי בית המשפט יפסול עצמו מלדון בהליך בשל כך
שדן והרשיע את המערער בתיק קודם שנדון בפניו. בית המשפט דחה את הבקשה על אחר, בציינו כי הגם שהמערער
אכן הורשע על ידי המותב, הרי שההרשעה בהליך האחר התבססה על אי התייצבותו של המערער לדין לאחר שביקש

להישפט, ועל כן אין בה כדי להעיד על "נעילת" דעתו לגביו. ההליכים בתיק נמשכו, ובסופו של יום נקבע התיק לשימוע הכרעת הדין ליום 8.7.2019. בפתח הדיון שב המערער וביקש כי המותב יפסול עצמו מלדון בעניינו וזאת בטענה כי בעבר פסק המותב נגדו בהליך הנוגע להיטל השבחהשנדון בפניו בשנת 2009 או בשנת 2010. עוד נטען כי המותב אף הרשיע אותו בהליך אחר בעניין הנוגע לכלב של בנו, וכי ברור למערער כי במידה ותתקבל הכרעה לחובתו, "בית המשפט למעלה יעשה קומבינות איך ישמור על בית המשפט הזה". בית המשפט קמא דחה את הבקשה בציינו כי "אין בפסק הדין שניתן על ידי לפני כעשר שנים (ואשר פרטיו לא זכורים לו וגם הקביעה שניתנה בו לא הוצגה על ידי הנאשם) כדי לקבוע חשש למשוא פנים כלפי הנאשם. יתר על כן, סבורני כי גם פסק הדין שניתן בהיעדר הנאשם (אשר גם הוא לא הוצג בפניי) אין בו לכשעצמו כדי להצביע על אפשרות למשוא פנים כאמור, שכן כידוע פסק דין שניתן בהיעדר, מתבסס על עצם העובדה שהנאשם לא התייצב לדיון במשפטו, להבדיל משמיעת טענות או ראיות". בנסיבות העניין, משהמערער הודיע שבכוונתו לערער על החלטת בית המשפט קמא, עיכב המותב את המשך ההליכים בהליך עד למתן פסק דין בערעור שיוגש. בהמשך אותו היום, התקיים דיון הקראה בהליכים הנוספים, אשר במהלכו חזר המערער על בקשתו לפסילת המותב. אף בקשה זו נדחתה לאור הנימוקים שפורטו בהחלטה בהליך הראשון. אף תיקים אלה עוכבו עד הכרעה בערעור דנן.

2. מכאן הערעור שבו טוען המערער כי השאלה העולה במקרה דנן היא "מתי מסת ה"טעויות השיפוטיות" מהוות עילה לפסלות שופט?". לשיטת המערער, נוכח העובדה שבעבר דן המותב בהליכים שונים בעניינו ונוכח התוצאות השגויות שאליהן הגיע ישנה "מסת טעויות" אשר מצדיקה לפסול את המותב. עוד נטען כי העובדה שבתום הדיון בהליך אפשר בית המשפט קמא למאשימה להגיב לטענות המערער מעידה אף היא כי מדובר ב"משחק מכור", וכי בנסיבות העניין אף מראית פני הצדק מצדיקה את קבלת הערעור.

3. דין הערעור להידחות. העובדה ששופט דן בתיק קודם בעניינו של הנאשם היא לבדה אינה מקימה עילה לפסילת המותב (ע"פ 8091/17 ארביב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, פסקה 7 (23.10.2017)), ויש לבחון האם בנסיבות העניין קיים חשש ממשי למשוא פנים. המקרה דנן אינו מקים חשש כזה. כעולה מהחלטת בית המשפט קמא, הכרעת הדין בעניינו של המערער בהליך הקודם ניתנה בשל אי התייצבותו לדיון, כך שממילא אין בה כדי להוביל למסקנה כי דעתו של בית המשפט "ננעלה" באופן אשר ימנע ממנו לדון בעניינו של המערער. אשר להליך הנוגעלהיטל ההשבחה, זהו הליך שהתנהל לפני כעשר שנים ובנסיבות אלה חלוף הזמן, כמו גם מהות ההליך, יש בהם כדי להפיג חשש למשוא פנים (ראו: ע"פ 6956/12 רויטמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (3.10.2012)). לבסוף, אף לא מצאתי כי הנימוק הנוגע למראית פני הצדק מצדיק את קבלת הערעור במקרה דנן (ע"פ 2086/18 גרנות נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (11.3.2018); ע"א 9108/08 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (9.12.2008)).

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתהיום, ה' באבהתשע"ט (6.8.2019).

ה נ ש י א ה